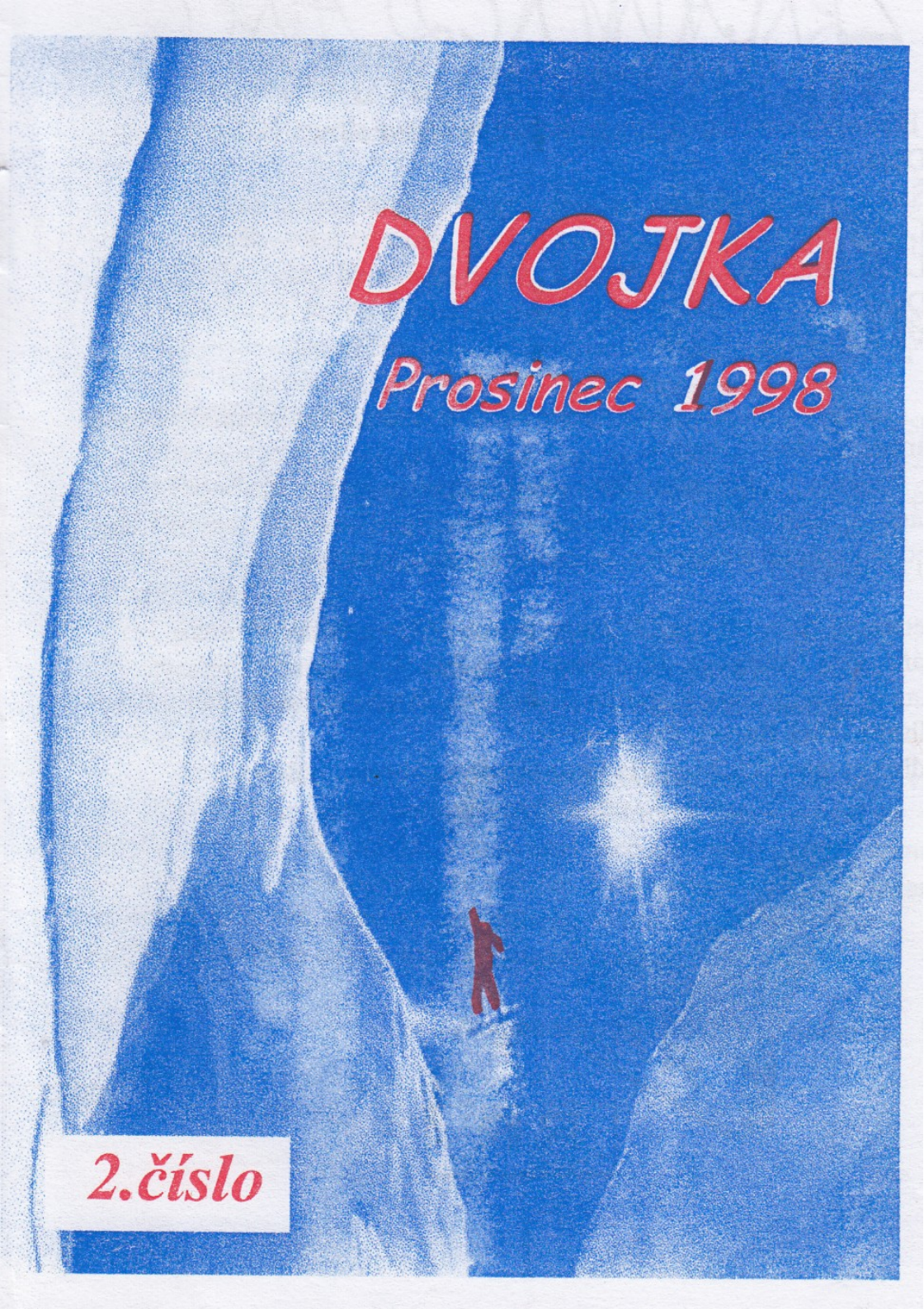

DVOJKA

Prosinec 1998

2. číslo

ZPRÁVY REDAKCE

Blahopřejeme úspěšným řešitelům zajímavé slovní úlohy. Jsou to :

Dana Barešová, 4.B

Šárka Doupalová, 8.B

Lenka Holerová, 8.B

Lucie Straková, 8.A

Dana Fišerová, 8.B

Vít Kejklíček, 9.B

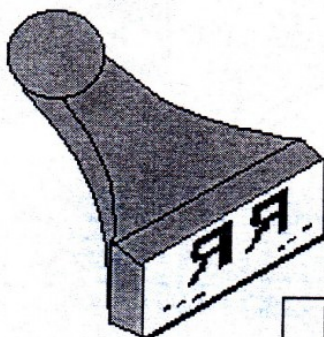
Děkujeme za příspěvky všem, kteří se zasloužili o zajímavý obsah vánočního čísla Dvojky.

Přejeme žákům, učitelům i ostatním pracovníkům školy pěkné Vánoce, hodně dárků od ježíška. Do nového roku 1999 přejeme všem hodně úspěchů a zdraví a těšíme se na další spolupráci.

Redakční rada : Michal Adamec, Jakub Mierva, Miloš Krupka, Jiří Váňa, Petr Doubrava, Jiří Černý, Jitka Petrášová, Aneta Trnková, Magda Hodulíková, Kateřina Slavičková, Andrea Uxová, Veronika Říhová, Aleš Bartoš, Petr Král

Odborní poradci: Mgr. Vladimír Hradecký

Mgr. Květa Kněžourková

Slavnost slabikáře

- reportáž z jednoho neobvyklého dopoledne

Ráno je nikdo nemusí tahat z postele, každý den snídají a jen co si vezmou tašku na záda, už si to vyšlapují do školy, aby mohli paní učitelce vždy hbitě odpovědět. Kdo ? No přece - prvňáčci. V 70.den jejich školní docházky jsme je navštívili, protože pro ně byl tento den ještě něčím výjimečný. Právě 9. listopadu dostávali svoje první slabikáře. Kolem deváté hodiny dopolední jsme se potichu vmísili mezi řadu rodičů. Děti nám ukázaly, jak umějí číst písmenka, slabiky - jako například : me, lá si, po, tů, a že taky z nich už dokážou složit i slova, a dokonce i věty, takže jsme se dozvěděli, že : Ota má sílu, Jula jela sama, táta málo topí, nebo že : pila je tupá. Prvňáčci nám předvedli i svůj recitační talent a vysypali na nás básničku Bylo ráno.

Pak ale nastala ta nejslavnostnější chvíle a každý dostal z rukou pana ředitele " svůj slabikář ". Na otázku, jaká je to knížka, odpověděli sborově : " Pěkná ! " a utvrdili nás, že si ji určitě prohlédnou.

Poté, co děti odtrhly oči ze stran slabikáře, nám ještě zazpívaly svoji oblíbenou : Když jsem já sloužil a šikovný žáček zahrál na flétnu Halí belí. Na otázku, zda je baví více číst nebo počítat, se nám dostalo převážně odpovědi, že počítat. S dobrým pocitem, že nejsme poslední géniové, jsme se zase potichu vytratili a nechali jsme prvňáčky ještě si užívat toho slavnostního dne.

Andrea Uxová a Katka Slavičková , 9.B

Jak někteří z nás vidí čerta

Čert je chlupatý. Většinou mívá červené oči. Na jedné noze má kopyto a na druhé noze má botu. Téměř každý čert má řetěz, pytel a vidle. Kdyby čert neměl rohy, tak by to nebyl ani čert. Rohy mívá dlouhé i krátké. Kabát má ušmudlaný a samou záplatu. Většinou bývá škodolibý a hlasitě skřehotá.

Martin Šerák, 3.A

Velmi se mi líbí pohádka Princezna ze mlejna. Hraje v ní malý čert. Kostým má ušitý z černého plyše. Na umouněné hlavě mu vystupují dva malé růžky a špičaté uši. Oči mu září jako dva uhlíky. Protože se mu nelíbilo, že se Jindřich vezme Elišku, vymýšlel malé nástrahy. Všichni jsme se smáli a opakovali po něm : "Jsem malej, ale šikovnej."

Zuzana Horová, 3.A

Čerta můžeme vidět nejen v pohádkách, každý rok 5. prosince jsou ulice plné čertů. Někteří čerti jsou malí, jiní velcí, ale všichni mají řetěz a pytel. Když jsem byl malý, přišel k nám čert. Byl celý černý, měl dlouhý ocas, jazyk mu koukal z pusy, oči měl jasně červené a rohy zakroucené, pytel se hýbal a já se hrozně bál. Dnes už vím, že to jsou pouze převlečení lidé, 5. prosinec se blíží a já se těším na ulice plné čertů

Martin Dočekal, 3.A

Jak se kapr těší na Vánoce?

Ach jo, už se zase blíží Vánoce, myslí si kapr, když spokojeně plave ve svém rodném rybníčku. Co asi dám k Vánocům paní kaprové a malým kapřatům? A co ten hamoun sumec? Určitě bude chtít velký dárek a mně nezbudou žádné šupiny. A najednou vidí velikánské sdružení kamarádů kaprů. Náš kapr je zvědavý kapr a hned se plave podívat, co se tam děje. Sdružení bylo velké, ale mělo to háček. Kdo se dostal dovnitř, ven už nemohl. Přišly se sem totiž také podívat rybářské sítě. No, co naplat. Alespoň se budou rybáři radovat z velkého úlovku. Propána, co se děje, tady se nedá dýchat. A jeje, já se pořád vzdaluji od svého rybníčku. A my kapři se tady mačkáme jako sardinky. Jenom doufám, že neskončím jako štedrovečerní večeře. „Chtěl bych jednoho kapříka," říká podivný pán ještě podivnějšímu prodáváči. „Tak si vyberte. Co třeba tenhle?" a ukázal na našeho nešťastného kapra. Cože, já? No to teda ne. „Ale jo, ten je dobrej. Beru ho." „A chcete ho zabít?" To bych ti neradil, člověče, pomyslel si kapr. „Díky, ale já si ho zabiji sám." Ach ne!

Au, můj ocas! Kdo mě za něj tahá? Kapr se rozhlédl kolem, ale viděl jen malé děti, jak si s ním hrají. „Tatí, jak se ale budeme koupat, když je ve vaně to zvířátko?“ začalo křičet nejmladší z dětí. „To není zvířátko, ale ryba,“ namítalo starší. „Nene, to není ryba, ale kapr,“ přidalo se do diskuse nejstarší. „Nehte toho. Už tam dlouho nebude. Za chvíli ho zabiju a maminka ho usmaží.“ Kapra zamrazilo. Já? A na talíři? Děti začaly plakat : „On? A na talíři? To nám nemůžeš udělat, tatí. Néééé!“ „No dobře, koupíme si jiného kapříka.“ odpověděl táta. Ale děti nepřestávaly : „To néééé! Kapr, jako kapr.“ „Tak jo, nebudeme mít kapra, ale řízek.“ odpověděl táta a přitom si pomyslel, vánoce bez kapra jsou jako chleba s máslem bez másla. „A jsme tady. Prý ho vylovili právě v tomhle rybníku. Děti, můžete ho pustit.“ A zvědavý kapr se mohl vrátit do svého rodného rybníčku. Uf, tentokrát jsem měl štěstí. Ale co příští rok? Co myslíte, přežiji rok 2000 ???

Matěj Outlý 7.B

Otázky měsíce

Věříš na ježíška? Do kolika let jsi na něj věřil?
Jaký jsi dostal nejhezčí dárek?
Jaký dárek bys chtěl dostat ?

Aneta Adámková,2.A

- 1.Ano
- 2.Psa
- 3.Nevím

Tomáš Bílek,6.A

- 1.Ne,do 6
- 2.Počítač
- 3.Brusle na led

Václav Nováček,8.B

- 1.Ano
- 2.Tracka na ovládání
- 3.Nafukovací pannu

Lukáš Šulc,4.B

- 1.Ne,do 5
- 2.Piano
- 3.HI-FI věž

Martin Šedina,5.A

- 1.Ne,do 6
- 2.Počítač
- 3.Video

Martin Dočekal,3.A

- 1.Ne,nikdy jsem na něj nevěřil.
- 2.Motorku
- 3.Věci na hokej

Vladimír Skopal,9.A

- 1.Ano
- 2.Je jich hodně
- 3.50% z vlastnictví Sparty

Vojta Kejklíček,7.B

- 1.Ne,do 6
- 2.Kolo
- 3.Digitální diář

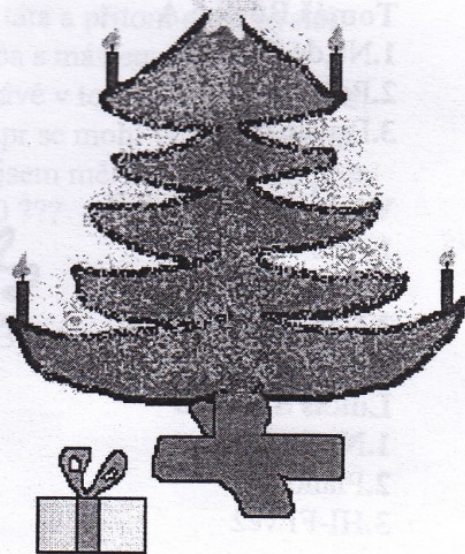
Petr Komberec,6.B

- 1.Ne,já nevím.
- 2.Nevím
- 3.Co já vim

Jiří Černý,9.B

- 1.Ne,do 6
- 2.Štěně
- 3.Satelit

Jiří Váňa, 9.B

Výtvarná výchova

Nahlédnutí do kroužku paní učitelky Malé.

1) Rozhovor s paní učitelkou:

Kolik dětí navštěvuje tento kroužek?

Chodí sem dvacet pět dětí.

Jak asi tak umějí kreslit?

Myslím si, že někdy jsou ty mladší děti šikovnější než ty starší.

Je z nich někdo nadaný? To poznám, až uvidím více prací. Ale z dětí není nikdo, kdo by vysloveně vynikal.

Co se tady naučí?

To poznám až tak za rok.

Baví tu děti kreslit?

Jak které-ty menší to nejspíše baví více ,protože se více snaží, a tak jim to jde lépe. Ti větší to spíše chtějí odfláknout, aby to měli co nejdříve hotové.

A proč sem tedy chodí?

Nevím. Dnes například nepřišlo z těch starších šest dětí. Z těch mladších přišli všichni.

A to nebyli ve škole nebo se jim nechtělo?

Ve škole byli všichni, tak nevím.

Co se o hodinách dělá?

S menšími dětmi děláme takové věci jako panenky – kombinujeme kresbu s látkou a s vlnou apod. Ty větší více kreslí, i když minule jsme dělali takový koláž s látkou. To znamená, že ti mladší a starší dělají něco jiného?

Ano, každý dělá něco jiného, protože víme, že některé děti mají věkový rozdíl až osm let, takže bych s nimi nemohla dělat to, co se staršími.

Budete učit Vv i v dalším roce?

Nevím, jak dlouho tu na škole zůstanu.

Kam budete tedy chtít jít dále?

Chtěla bych jít studovat na vysokou školu – obor biologie, chemie.

Co měly děti dnes za úkol udělat?

Dnes menší děti dělaly kouzelnou panenku – spočívalo to v tom, že panenka měla hlavu z obou stran, na trupu byla našitá sukně. Když se sukně otočí na jednu stranu, panenka se směje, když se otočí na druhou stranu, tak je panenka smutná.

Starší dnes dělají návrh na oblečení-kresba tuží.

2) Rozhovor s dětmi:

Otázky pro děti:

1. Baví tě kreslení?
2. Co nejraději kreslíš?
3. Chtěl bys být výtvarným umělcem?
4. Umí paní učitelka kreslit?

Michal Pokorný-7.A

1. No, baví.
2. Armádu, tanky!
3. No, chtěl bych-kdybych za to dostával hodně prachů, tak jo.
4. No, podle toho, co sem nosí, tak jo. Ale já nevěřím, že to kreslí ona. To by nenakreslil ani umělec tohle.

Alena Choutková-6.B

1. No, hmmm, teda, jo.
2. Zvířata.
3. Ne, chtěla bysem studovat hudební konzervatoř.
4. Krááásně.

Martina Pechová

1. Jo.
2. Panenku.
3. Ne.
4. Jo.

Magdalena Novotná

1. Jo.
2. Ehhhh.Ehhh.Panenku.
3. Jo.
4. Jo.

Petr Širc-2.A

1. Docela jo.
2. Náký kreslení.Třeba lepení nákých pruhů.Něco podzimního
3. Asi jo.
4. Jo umí, ale na tabuli se to klouže.

Julie Šípová-1.A

1. Dům,zahrádku.
2. Hmmmmm
3. Ano.
4. Umí.

Andulka Adámková-2.A

- 1.Baví.
- 2.Medvídko, panenky
- 3.Chtěla.
- 4.Myslím, že nejradši kreslí s náma.

Monika Krchová-2.A- 7let

- 1.Baví..
- 2.Panenky a princezny
- 3.Jo.
- 4.Jo.

Miloš Krupka, Petr Král, 9.B

NEJKRÁSNEJŠÍ VÁNOČNÍ DÁREK

Musím vám vypovědět ten nádherný zážitek, na který musím neustále myslet. Začalo to 19. listopadu. Naše fena Deisi byla neklidná. Nechtěla jít, a tak to šlo skoro celý den. Až večer z ní vytekla taková voda a za půl hodiny opět. Fenka fňukala a bratr šel pro maminku. Než přišli, tak to trvalo věčnost, alespoň mně se to tak zdálo. Donesli jsme fenu do pelíšku. Moc jí tvrdlo břicho. To znamenalo, že za chvíli bude "štěnění". A opravdu, fena začala pořádně tlačit, na svět přišlo první štěně. Mělo na sobě šedý obal. Ten jsme roztrhli, aby mohlo dýchat a pupeční šňůru jsme přestříhli. Mládě je potřeba dát k mámě fence, aby ho olízala. Pěkně kňučelo a bylo překrásné. Pak to šlo jako na páse. Za půl hodiny přišla na svět 4 štěňata. Mamka zrovna telefonovala a já začala křičet : "Další štěně!" Mamka sekla telefonem a běžela na pomoc. A pak se narodilo páté. Štěňata cucala, kňučela a převalovala se. Už jsme konečně mohli jít spát, jen mamka celou noc nespala a kontrolovala fenu. A udělala dobře, protože v noci přišlo na svět šesté štěně. Byl to zázrak, že všechna přežila. Jsou překrásná, nic hezčího jsem neviděla a myslím, že přivést živého tvora na svět, je něco úžasného. A tak děkuji naší Deisi, že nám vlastně dala nádherný vánoční dar.

Šárka Šrámková, 4.B

Před dvěma roky jsem pod stromečkem našla hrazdu. Byla jsem hrozně ráda, že ji mám. Hned druhý den mi ji táta musel přidělat. Cvičila jsem na ní dva roky, ale teď je na mě už malá. Přenechala jsem jí mladší sestře. Udělala jsem jí tím radost, protože hrazdu v té době nutně potřebovala.

Lucie Kučerová, 7.A

Už odmalička jsem chtěla mít pejska, ale ve Vyšším Brodě to prostě nešlo. Když jsme se přestěhovali do Kolína, přeci jen ve mně byla malá jiskřička naděje. Zkoušela jsem přemluvit jak babičku, tak i mamku, ale bez úspěchu. Děda pejska trochu chtěl, jenže to na sobě nenechal znát. Když uplynulo dva a půl roku, přišel děda konečně s nápadem koupit psa, ale musel to být foxteriér. Hned jsem vymýšlela jména a nakonec všichni souhlasili se jménem Punt'a. Veterinář nám zajistil jedno štěně na Zálabí, a tak jsem k Vánocům dostala pejska. Ze všech dáreků na světě je Punt'a určitě ten nejkrásnější dáreček.

Eliška Šeráková, 7.A

Můj nejlepší vánoční dárek by byl pes. NE plyšový - živý, protože plyšových psů mám hodně. Táta se sestrou Luckou psa nechtějí, ale já a máma bychom jich mohly mít třeba dvacet. Já mám zvířata ráda, ale nejvíc psy.

Sbíráám různé články a na zdi mám obrázky psů. Chtěla bych maltezského psíka, je celý bílý a malý, jmenoval by se Majkí. Jenomže to se asi nikdy nestane. Moc mě to mrzí, protože JÁ bych se o něj dovedla postarat.

Nikol Popelková, 7.A

Nejlepší dárek na mě čekal pod stromečkem o minulých Vánocích. Měl čtyři kola, kabinu a z ní trčela dlouhá anténa zakončená přijímačem, k tomu patřila vysílačka s dvěma páčkami. Ihned, jak se mi podařilo auto vyprostit z téměř nedobytné krabice, jsem začal zkoušet, co dovede. Dovedlo toho hodně, ten večer jsme zlikvidovali květináč s mamčinou oblíbenou květinou, jen zázrakem neskončila na zemi zánovní televize. Nedivte se, že jsem v tréninku pokračoval už jen ve svém pokoji. Zvládl jsem to d'ábelské auto a dnes je ze mě profesionální řidič.

Michal Pokorný, 7.A

ČEKÁNÍ NA ŠTĚDRÝ VEČER

Je zima a mrzne. Sedím a přemýšlím o dnech, které se pomalu blíží. Všichni určitě vědí, že myslím na Vánoce. Z celých vánočních svátků je pro nás asi nejnetrpělivěji očekávaný Štědrý večer. Konečně jsou všechny přípravy za námi a my se probouzíme do šedivého nebo slunečného rána, kdo ví ? V každém případě je právě 24. prosince, pyšný stromeček voní celým bytem a stůl v kuchyni s pomalu plní dobrotami. Celý Štědrý den je plný očekávání. Zdá se nám, že v tento den má každá hodina určitě víc minut než šedesát . Konečně se začíná stmívat, malé děti vyhlíží ježíška a všichni jsme stále nedočkavější. Každý z nás má určitě nějaké přání a doufá, že o něm ostatní včas věděli. Může se stát, že právě námi očekávaný dárek letos pod stromečkem nenajdeme, ale to přece vůbec nevadí. Důležité je to, že jsme s těmi, kteří nás mají rádi. Tak hezké Vánoce !

Lucie Dočekalová, 7.A

To byly ale povedené Vánoce

Asi před dvěma roky jsme na Štědrý den stavěli betlém. Položili jsme ho na zem a opatrně začali rozbalovat. Stačila ale chvilka nepozornosti a náš pes Jim ukradl Ježíška. Dlouho jsme ho lákali na piškoty, až konečně Ježíška pustil, ten má však na sobě od té doby obtisknuté zuby.

Adéla Neumannová, 6.B

Minulý rok na Vánoce jsme s mojí mamkou připravovaly nádobí na štědrovečerní

stůl. Já jsem uklouzla po hadru, který ležel na zemi, spadla jsem a rozbila pár talířů. Naštěstí se mi nic nestalo. Mamka sice nebyla nadšená z rozbitých talířů, ale byla ráda, že se mi nic nestalo.

Martina Kroumanová, 6.B

Bylo to v ten nejhezčí den za celý rok. Na Štědrý den jsem připravovala vánoční stromek. Tatínek šel do pokoje pro betlém. Přinesl mi ho a já ho položila na křeslo. Táta se za chvíli vrátil a nevšiml si betlému a sedl si do křesla. V tu chvíli jsem vykřikla : "Tati, tam byl betlém !" Táta za sebe vypravil : " To už jsem zjistil ! " Opatrně vstal, pak ho to teprve začalo bolet a ani se neptejte, jak dlouho jsme mu pomáhali vyndávat třísky.

Štěpánka Severová, 6.B

Bylo mi deset let a hrozně jsem si přála křečka. Na Štědrý den ráno jsem šla pro prádlo do ložnice. Otevřela jsem dveře a šla dál, ale najednou jsem slyšela šelest. Myslela jsem si, že je to myš, odkryla jsem víko krabice a uviděla dva krásné malé křečky. Najednou šla mamka po schodech a já se ukryla pod postel. Netušila jsem však, že mamka ložnici zamkla. Musela jsem vylézt oknem ven, ke všemu v noční košili ! Večer, když jsem vybalovala dárky, musela jsem to udělat tak, že jsem hrozně překvapená. Tak probíhaly mé nejhezčí Vánoce.

Alena Fousková, 6.B

Hrozně moc jsem si přála desky na sešity Backstreet Boys. Tehdy mi bylo 10 let. Několik dnů před Vánocemi jsem si šla pro čistý ručník do ložnice a najednou jsem je uviděla . V tom okamžiku přišel můj brácha Jakub a vynadal mi . Když jsem z ložnice odešla, Jakub se do té skříně také podíval. Po štědrovečerní večeři jsme šli ke stromku. Musela jsem dělat překvapenou. Ale stejně jsem měla velkou radost.

Petra Miervová, 6.B

Co si myslí

Jelikož začal poslední měsíc v roce a tudíž za pár dní bude Štědrý den , přemýšlím nad tím, co by se mi asi honilo hlavou, kdybych byl takový kapr, který je už v kádi a čeká, až si ho někdo koupí, nebo nějaký mladý smrček či borovička. A co teprve ozdobička, která se musí celý rok mačkat v papírové krabici, uklizená v zaprášeném sklepe.

Jak třeba kapr. Já být v jeho kůži, tak bych si nedělal žádné starosti. Ale pouze do chvíle, kdy by kolem mě začalo nápadně ubývat mých rybích kamarádů.

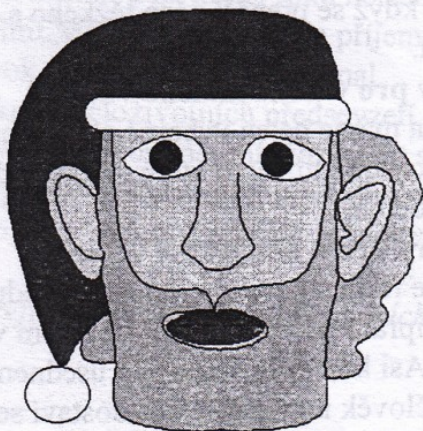
„Kam se všichni poděli?“ říkal bych si. „Kde jste?“ A najednou se začíná něco dít. Cítím, jak mě něco začíná vyzvedávat z vody, ... Jak by to dopadlo, na to raději nemyslím.

Dalším „pánem na holení“ je ozdobička. Chudák malá, 11 měsíců zavřená v krabici se svými sestrami. Já být někde zavřený 11

měsíců s mým bratrem, tak ... Ovšem tato situace, doufám, nikdy nenastane, a proto se jí dál nebudu zabývat.

Poslední je stromeček. Ten to asi taky nemá jednoduché. Vždyť nejdřív ho uříznou (nedovedu si představit situaci, kdy by mi uřízli nohy) a on pak ještě leží s polámanými větvemi, než si ho někdo koupí. A nakonec ho po svátcích vyhodí na smetiště

Otřesné? Ano, to je, ale neberte mě zas tak vážně. No, i když

Michal Adamec, 9.B

Vánoční rozhovor

Pane řediteli, blíží se Vánoce, musíte doma pomáhat s předvánočním úklidem a s pečením cukroví?

Já se mám bezvadně. Doma téměř vůbec nemusím pomáhat. Moje manželka je důchodu a tyhle věci kolem domácnosti udělá skoro sama. Ruku k dílu přiložím, když se přenáší něco těžkého a pak při ochutnávání různých dobrot.

Už máte vybrané dárky pro vašeho malého vnuka?

Dárky pro malého Petříka máme nejen vybrané, ale i koupené: polštářek Křemílka a obrázkovou knížku, o které doufáme, že přežije alespoň několik dní po Vánocích.

Jak u vás probíhá Štědrý den a konkrétně večer?

Na Štědrý den navštívíme rodinu našeho syna a odpoledne se vrátíme domů. Moje žena připraví večeři, já zatím ozdobím vánoční stromek a postavím betlém. Asi kolem šesté hodiny usedneme k vánočnímu stolku. Když už člověk není nejmladší, dostaví se vzpomínky. Budeme vzpomínat na všechno hezké. A právě největší radost nám způsobilo narození vnoučka, kterému bude něco přes rok. Po večeři půjdeme k vánočnímu stromku. Vánoce jsou krásné svátky a už moc se na ně těším.

Na vašem štědrovečerním stole je určitě hlavním chodem kapr. Je úkol kuchání a porcování směřován vám?

Na našem vánočním stole se kapr objeví jen v menším množství a to ještě přinese náš dobrý známý. Takže já nic nekuchám, ani neporcuji. Upřímně řečeno, kdybychom koupili kapra, určitě bych ho nezabil. Bylo by mi líto na Štědrý den vzít

život takovému pěknému zvířátku. Ale na druhou stranu - pustit ho do Labe, do té špíny?

Máte nějakou vysloveně nejoblíbenější televizní pohádku?

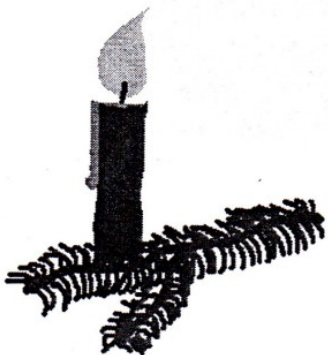
Na televizní pohádky se moc nedívám. Pamatuji si však, že se mi líbila Pyšná princezna. Rád si prohlížím knížky pohádek a zajímají mě ilustrace. Z ilustrátorů jsem vždy obdivoval Jiřího Trnku.

Dáváte si novoroční předsevzetí?

Novoroční předsevzetí si nedávám. Zamysleme se nad tím. Sotva se člověk narodí, už za chvíli chodí do školy, a pak až do penze (ale i mnohdy v penzi) má pořád před sebou nějaké úkoly a povinnosti, tak proč si komplikovat život a zatěžovat se předsevzetími. Já si žádné předsevzetí nedám a na konci roku nejsem smutný z toho, že jsem něco nesplnil. Mám naopak docela příjemný pocit, že jsem za uplynulý rok přece jen leccos vykonal.

Ale několik celoživotních předsevzetí, která by se srovnávala s dobrým svědomím, by měl mít každý. Žít s cílem nikomu úmyslně neublížit, pomáhat slabším, mít někoho rád, vyznávat dobrou pohodu, to jsou hodnoty, jejichž uplatňování vytváří v člověku dobrý pocit.

Přeji vám hezké prožití vánočních svátků, mějte se moc dobře.

Magda Hodulíková ,9.B
Jitka Petrášová ,9.B
Aneta Trnková ,9.B

Vánoce, babičko !?

„Babi, babi! ,kam dnes ráno tolik lidí jde?“ „Dnes je Ondřeje, Báro, začíná advent ,proto tolik lidí chodí do kostela.“

„Ale my půjdeme radši na předvánoční trhy, že jo?“

„Uvidíme, práce je dost, ale jestlipak se ty, jako Barborka, chystáš na svůj svátek bíle oděná rozdávat dětem ořechy a jablka?“

„Kdepak, babi, letos nechám větší prostor Lucii, ať ta se objeví mezi lidmi s umou - čněnou tváří.“

„Jak myslíš Báro, ale do kostela bys měla zajít ,alespoň na Štědrý den půjdeš s námi na půlnoční mši.“

„To ano babi, ale ještě předtím se podívám do budoucnosti, nesmím zapomenout odlít olovo nebo oloupat jablíčka.“

„Raději pomoz tátovi postavit jesličky.“

„Neboj se, na to se nezapomíná, i když se staví jen na tak krátkou dobu, vždyť šestého ledna končí období Vánoc!“

„Máš pravdu, dva týdny od Štědrého dne utečou jako voda a kluci můžou na Tři krále koledovat. Ale dnes jsou pro nás ještě vánoční svátky celé před námi.“

Andrea Uxová, 9.B

Vánoční přání

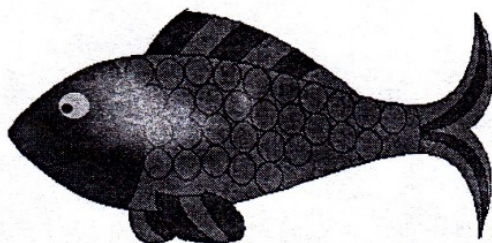
Opět se nezadržitelně blíží nejkrásnější svátky v roce. Čas, kdy si lidé přejí hodně štěstí, zdraví a spokojenosti. Samozřejmě přejí to samé i všem svým blízkým. Rád bych ale něco nadělil i ostatním lidem na světě.

Chtěl bych, aby už konečně skončily války, krveprolití i ostatní hrůzy světa. Nejen o Vánocích by lidé na světě neměli trpět nedostatkem potravin, vody nebo dalších základních životních podmínek.

Jediné, co nemůžou žádní lidé ovlivnit, jsou přírodní katastrofy, snad se tedy nebudou hlásit o slovo příliš často.

Možná je to trochu nezvyklé, ale upřímně přejí všem živým vánočním dárkům, aby se po opadnutí vánoční atmosféry neocitly na ulici, nebo v lepším případě útulcích.

Doufám, že se alespoň některé z těchto přání vyplní a lidé celého světa budou mít klidné nejen Vánoce.

Jiří Černý, 9.B

Veselé Vánoce

Šťastný nový rok 1999